

— XX гурултайын гәрарларыны шәрәфлә еринә етирәчәйик!

К И Р П И

Юсиф вә Зүлейха

Мүэллим Хүсейн Исмайылов Бақьдан Күрдәмир районунун Чарлы кәндинә көндәрилән мүэллимә Зүлейха Гасымова илә таныш оларкән чох севинди. Өз-өзүнә деди:

— Яхшы гыздыр. Өзү көзәл, газанчы да чох. Мәктәбимиздәки рус дили дәрсләринин һамысыны о дейәчәк. Бир дәли шейтан дейир онунла әвлән.

Бир нечә күндән сонра артыг о, Зүлейха өз әшгини әлан этди.

— Нейф, нейф ки, мәним адым Юсиф дейил, биз әфсанәдәки Юсиф Зүлейхадан да мейрибан олачагыг. Дәрин севки, тәмиз мәнәббәт... — Хүсейн мүэллим бир ан фикрә кетдикдән сонра сифәтини даһа да чиддләшдирәрәк тәклиф этди: — Зүлейха, бәлкә доғрудан да кедим ЗАГС-да адымы дәйишдирим, олум сәнин үчүн Юсиф.

Зүлейха Исмайыловун бу чүр фәдакарлығына разы олмады. О, күлә-күлә деди:

— Чәфәр Чаббарлынын «Севил» п'есиндә Мәммәдәли бәй дейир ки, ад шәрти шейдир: адамы һәтта Табаг бәй, Чанаг бәй дә адландырмаг олар. Сән Хүсейн ады илә дә мәним үчүн Юсиф ола биләрсән.

— Әлбәттә, әлбәттә.

Онлар бөйүк севинчлә ЗАГС-а кедиб гейд олундулар.

Биринчи ай онларын һәяты доғрудан да Юсиф вә Зүлейханын һәяты кими ширин кечди. Икинчи айда «Юсиф» өз Зүлейхасына көнлүнү даһа да ачды.

— Биләрсән нә вар, Зүлейха? — деди. — Әфсанәдәки Юсиф вә Зүлейха Мисирдә яшамышдылар вә өзләри чох варлы адам олублар. Бура исә Күрдәмирдир. Биз варлы олмаг үчүн пул йығмалыгыг. Сәнин маашыны мән алачағам. Мән пул верәрәм, хәрчләрсән, вермәрәм отуруб көзләрсән. Билдинми?.. Сонра көрүрәм ки, өзүнү сәрбәст апарырсан, бура Бақы дейил, район еридр. Бурада Бақыдакы кими доллмаг ярамаз. Мән сәнә демирәм ки, чадра өрт, анчаг арвадын яд кишиләрлә үз-үзә отуруб данышмасындан хошум кәлмәз. Дәрсяни де, гайт әвә, нә ишин вар мүэллимләр отағында, әвә киши гонагы кәләндә, кеч һәйәтдә көзлә, гонаг кедәндән сонра кәләрсән ичәрийә.

Әфсанәдәки Юсиф гуюя дүшмүшдү. Күрдә-

мирдәки «Юсиф» Зүлейханы чох дәрин гуюя салды. Хүсейн мүэллим һәр ай Зүлейханын маашыны алыб чибинә гойду, әвә шор вә чөрәкдән башга бир шей кәтирмәди. Күндә бир бәһанә тапыб онунла далашды. Зүлейха, гыз доғдуғу заман Хүсейн мүэллим ондан тамилә үз дөндәрди.

— Бизим нәслдә гыз доғанын үзүнә бахмазлар. Лап көзүмдән дүшдүн.

Биз бурада Хүсейн мүэллим илә Зүлейха арасында баш верән сайсыз далашма сәһнәләрини тәсвир әтмәклә охучулары йормаг истәмирик. Охучу гадына лап кечмиш кәрбәлайи дүшүнчәсилә янашан вә хәсисликдә һачы Гараны өтән адамын арвады илә нечә рәфтар әтдийини өзү тәсәввүр әдә биләр. О, гызы өзү дедийи кими «чәрләдиб» өлдүрмәк истәйирди.

— Ахы мәни нийә бу гәдәр инчидирсән? — Зүлейха ағлая-ағлая сорушду.

— Чүнки горхурам кедиб шикайәт әдәсән. Кәндә һамы бизим әһвалатымызы билир. Мән партиячыям, сонра мәни партиядан чыхарарлар, мүэллимликдән говарлар. Билдинми?..

— Сән мәнимлә яхшы рәфтар әт, мән дә шикайәт әтмәйим.

— Инана билмәрәм.

Хүсейн мүэллим доғрудан да гыза әтдийи зүмләрин кизлиндә галачагына инана билмәзди. Дәфәләрлә шакирдләр Зүлейханы үзкөзү гаралмыш һалда синфә кәлдийини көрмүшдүләр.

Зүлейханын башына кәлән ишләрин хәбәри кечән ил Маариф Назирлийинә чатаркән Хүсейн мүэллим үзүнә мәләк маскасы тахараг назирлийә кәлди.

— Мән? Мән Зүлейханы инчитмишәм? Неч бу мүмкүндүр? Мән ону чанымдан артыг севирәм.

О, Маариф Назирлийиндә бир дә бундан сонра «Зүлейханы инчитмәйәчәйи» һагғында кағыза имза әдиб керя гайытды вә Зүлейханы алдатды.

— Көчәк Имишлийә, — деди. — Зүлейха, мәним гоһумларым орададыр. Имишлидә бизим үчүн яхшы кечәр.

Имишлидә дә Зүлейха үчүн яхшы кечмәди. Биз Имишлидә дә гызын башына кәләнләри тәсвир

әтмәклә охучулары йормаг истәмирик. Зүлейханын шикайәт әтмәсиндән даһа да гәзәбләнән Хүсейн мүэллимин Зүлейхадан нечә интигам алдыгыны охучу өзү тәсәввүр әдәр. Яхшысы будур ки, биз охучуларла бәрабәр Бақыда Крупская адына доғум әвинә кирәк вә Зүлейханын чарпайысына яхынлашаг. Зүлейханын гоһумлары чох ағыр һалда ону Имишлидән Бақыә кәтирмишләр. Зүлейханын бир оғлу олмушдур. Лакин хәстәхананын һәкимләри, тибб бачылары Зүлейханын ушағындан чох, онун өзү илә мәшғулдурлар.

— Бу нә үчүн бу гәдәр зәифдир? Әлә бил ачыгдан чыхыб, — дейә баш һәким тәәччүб әдир.

— Бәли, Зүлейханын әри ону бу һала салмышдыр, — дейә Зүлейханы таныялар чаваб верирләр.

Доғум әвиндә ятан гадынлара адәтән әрләринин гайгы көстәрдийини көрмәйә алышан хәстәхана ишчиләри Хүсейн Исмайыловун өз арвадынын далынча кәлмәсиндән тәәччүб әтдиләр. Дәфәләрлә она сифариш көндәрилди. Хүсейндән хәбәр кәлмәди. Нәһайәт бяр күн кәлиб чыхды вә хәстәнин көрүшүнә... бир дәстә турп вә бир шор хияр кәтирди.

Хүсейн Зүлейханын она пул көндәрмәси һагғындакы сифаришләрә ялан чаваблар верирди. О язырды: «Мән дә кетдим, борч-хәрч йүз манат тапыб көндәрдим сәнә. Инди почтадан сорушурам, дейирләр кәлмәйиб». Охучуну бир шей марагландыра биләр: Хүсейн Исмайылов айда нә гәдәр газаныр? Бунун үчүн мөктәбин мааш чәдвәлине бахмаг лазымдыр. О, айда өзүнүн вә арвадынын мин едди йүз манатдан артыг маашыны алыб чибинә гоюр. Бәс нечә олур ки, о, йүз манаты борч вә хәрчлә тапыр вә бу йүз манат да почтада итир?..

Зүлейха хәстәханая кәләндән сонра Хүсейн өзүнү чох пис һиссә әдир. О, әсл симасынын ачылачағындан горхараг үзүнә маскалары бирбиринин үстүндән тахыр. О, гыза мейрибан мөктублар языр. Нә үчүн? Бәлкә доғрудан пешиман олмушдур? Йох, бу мөктубларла бир тәрәфдән Зүлейханы енә алдатмаг истәйир, о бири тәрәфдән дә гызын әлине сәнәд вермәк истәмирик. Хүсейн әкәр яза ки: «Мән сәни севмирәм, өлмәйини истәйирәм, сәнә пул көндәрәси дейиләм», сөз йох ки, бу чүр сөзләрдән она зәрәр кәләр. Одур ки, тамамилә әксинә языр; будур, онун мөктубларындан алынмыш чүмләләр: «Аллаһ сәни дә, оғлуну да сахласын, мән дә сизә бахым фәрәһләним... Мән икинизин дә гулуям... Әлимдән кәлән гәдәр итгисади чәһәтдән сизи гоймарам корлуг чәкәсиниз. Башымын папағыны сатарам... Шадам, аллаһ бизи мағбун гоймады. Бир оғул верди, сән анчаг ону сахламаг үчүн әвдә отурмалысан, мән тәкчә ишләсәм чатар». Мөктубларда белә чүмләләр дә вар: «Зүлейха, мәнә хәбәр вердиләр ки, сән мәндән чох демисән «Кирпи»нин мүхбиринә, бир дә юристә, онун әйби йохдур. Зүлейха, мән нә биләйдим ки, сән бивәфа олачагсан... Зүлейха, мән сәни Кәрәм Әслини вә Мәчнун Лейлини севдийиндән артыг севирәм. Мәним әзизим, сәнин нечә үрәйин кәлди ки, мәни пис гәләмә вердин. Зүлейха, мән буну әшидәндә даһа чох һәйәчанландым вә сәнә чох-чох мәнәббәтим артды. Инди мәним вәфасыз күлүм, сән нә тез солдун? Мән папағымы сатыб сәнә хәрчләрәм...».

Хүсейн мүэллим мөктублары бирбиринин далынча көндәрәрәк Зүлейханы өз сәдагәтинә инандырмаг истәйир. О, көндәрдийи мөктубларын һамысында да өз папағыны сатыб Зүлейха хәрчләйәчәйинә анд ичир, Зүлейха исә бу анда инанмыш, билир ки, онун папагы чох көһнәдир, гара гәпийә дәймәз.

Әфсанәдәки Юсиф вә Зүлейха әһвалатынын ахыры яхшылыга гуртарыр. Бизим тәсвир әтдийимиз Юсиф вә Зүлейха әһвалатынын ахыры нечә дә яхшылыга гуртарана ошамыр.

Имишли район партия комитәси бу мәчәра илә дәриндән марагланса партия үзү вә мүэллим Хүсейн Исмайыловун һәятында чох ени чәһәтләр кәшф әдәр.

Балача мөктуб

Азәрбайчан ССР Кәнд Тәсәррүфаты Назирлийинин маашын-трактор вә механизасия баш идарәси рәиси ЧЕГОДАЕВ йолдаша

Һәмин назирлийин тә'мир мүәссисәләри идарәсинин баш мүһәндиси МАТРАСОВИЧ йолдаша

Сурәти: Калинин адына 2 нөмрәли вә Кировабад механики заводларынын директорларына

Сурәти: Көйчай, Хыллы, Ағчабәди районларарасы тә'мир ә'малатханаларынын директорларына.

Кечән күн сизин назирлийин габағындан өтәндә гулағыма һәзин бир нәгмә сәси дәйди. Ким исә яныгы-яныгы охурду: «Әсмә, күләк, әсмә күләк, үмидими кәсмә күләк». Сорушдум ки, бу нә әһвалатдыр, дедиләр ки, Чегодаевлә Матрасович йолдашлардыр. Яз күләйинин әсмәсиндән наһаһат олуб нөвбә илә охуялар, ялварырлар ки, бәлкә гыш бир аз ләнки-син, яз кәләнә кими ишләриндәки әйәр-әксикләрини дүзәлтсинләр. Дедим ахы онлар тәчрүбәли мүтәхәссисләрдир, мәкәр билмирләр ки, һәмишә февралдан сонра март кәлир вә мартда да яз әкини башлайыр. Чаваб вердиләр ки, әлә кечән илин тәчрүбәсини һәята кечирмәк фикриндәдирләр. Керәчән ил памбыгсәпән маашылары, култиваторлары, ОДН-ләри ени прогрес-сив үсуллара уйғунашдырмагы яддан чыхармышдылар. Яз башларынын үстүнү алмышды, дизләринә дөйә-дөйә галмышдылар. Бу ил дә яза һазырлыг кеч ядларына дүшүб. Буна көрә дә «Әсмә күләк» һавасыны охуялар. Мәним дә ядыма башга бир маһны дүшдү вә назирлийин габағындан охуя охуя кечдим: «Оян тәнбәл, оян тәнбәл, ятсан ишин олар әнкәл!».

Һөрмәтлә КИРПИ

ӘВӘЗ САДЫГ

Сәмәд Вурғуна Азәрбайчан ССР Халғ
шаири ады верилмәси мүнәсибәтилә

О, МӘН ДЕЙИЛӘМ

Камран Мәммәдов Гарякин районунда су кәмәри тикинтиси идарәсиндә өлүләрин адына ики йүз мин манат пул алыб хәрчләдикдән сонра, гачыб бирбаш Коммунал Тәсәррүфаты Назирлийнә кәлди. Ону шө'бәләрдә һөрмәтлә гаршыладылар. Камран Мәммәдов достлары илә саламлашды, ахырда тә'мир идарәси рәиси Ширәлиевин кабинетинә кирди.

— Салам!

— Ай салам, салам!—дейә Ширәлиев ики әли илә достунун әлини сылды.

— Әйләш, даныш көрәк бу «Кирпи» сәндән нә истәйир?

— Кирпи? — Камранын сифәтиндәки эзәләр эсмәйә башлады. Анчаг горхдугуну билдирмәк мәгсәдилә тез өзүнү элә алды.—Һансы Кирпи, һә, һә, «Кирпи» журналы? Яман языблар. Камран Мәммәдовун атасыны яндырыблар.

— Бәс сәнин һаггында дейил?—дейә, Ширәлиев тәәччүблә сорушду.

— Хейр эши, о башга Камран Мәммәдовдур.

— Доғрудан?

— Гиймәтли башын һаггы, дүз дейирәм. Элә она көрә дә, Гарякиндән башга района дәйишилмәк истәйирәм, адамлар мәни о фырылдагчы илә долашыг салырлар, абрым кедир.

— Әризә яз, дәйишидрәк. Өлмәмишәм һа...

Камран Мәммәдов әризә язды, Ширәлиев илә бирликдә коммунал тәсәррүфаты назиринин мұавини Каркярынн янына кәлдиләр. Каркярян бир Камран Мәммәдова бахды, бир дә столун үстүндәки «Кирпи» журналына. Сонра чәсарәтини топлайыб сорушду:

— Олмая фел'етона вурулан Камран Мәммәдов сәнсән?

— Хейр эши, мән һара, о һара?..

Каркярян Камранын әризәсини диггәтлә охую энә сорушду:

— Демәк сән дә чәбрайыллысан, бу Камран да?..

— Бәли, икимиз дә бир ерлийик.

— Оунун да атасынын ады Дадашдыр, сәнин дә?

— Бәли, дүз буюурсунуз. Бизи гынамайын. Чәбрайылда Дадаш ады чох дәбдир.

— Демәк бу сиз дейилсиниз?..

— Камран ялан данышмаз, чаным,—дейә, Ширәлиев әмри Каркярынн столунун үстүнә гойду. Каркярян әмрә гол чәкиб Камраны ени вәзифәси мүнәсибәтилә тәбрик этди.

...1955-чи ил, апрел айынын көнүл ачан бир сәһәри иди. Бахыдан кәлән сәрнишин гатары Камран Мәммәдову Евлага кәтирди. О, ени иш ери олан Мир Бәшир районуна йола дүшмәдән әвләнмәк гәрарына кәлди. «Ени иш ериндә аилә илә кәлдийими көрүб мәни гырды-гачды һесап этмәсинләр»,—дейә дүшүндү вә чох ахтармадан бир гыз тапды. Мир Бәшир районунда коммунал тәсәррүфаты шө'бәсинин мүдире Гулиев ону тәәччүблә гаршылады:

— Нечә? Камран Мәммәдов?.. Гарякиндә өлүләр дирилдән Камран Мәммәдов?

Камран Мәммәдов саймазана күлдү вә өзүнү даһа да дартараг:

— Сиз һаглысыныз—деди.—Һәр ердә мәни онунла дәйишик салырлар. Сән өл, о мән дейиләм. Истәйирсән анд ичим.

— Анд ичмә, анд ичмә...—дейә, Гулиев дә инанды. Сонра сорушду:

— Партиячысынызы?

— Бәли. Анчаг партбилетим янымда дейил. Артйом адасында галыб.

— Паспортуруз вар?

— Вар, көндәрмишәм Нахчывана дәйишидрисинләр.

— Һәмкарлар иттифагынын үзвүсүнүзү?

— Чаным үчүн үзвүйәм. Анчаг китабчамы көндәрмишәм Бақыда «Бир май» гәсәбәсиндә гардашым оғлу вар, сахласын. Айдан-ая да үзвлүк һаггыны верир.

— Тәһсилениз вә я ихтисасыныз һаггында дипломуруз вармы?

— Өзүм һәлә башдан-аяга дипломам да...

— Бәс илди биз илдан биләк ки, бизи алдат-

— Мөһтәрәм шаирә саламлар олсун!
Бу дүня дурдугча о да вар олсун!

мырсан!—дейә кәнардан тикинти-тә'мир идарәсинин мүдире сорушду.

Камран мүдирини шүбһәдән чыхармаг үчүн бу дәфә әлини юхары галдырыб электрик лампыны көстәрди.

— О янан чыраг һаггы ялан демирәм.

Камран Мәммәдов ишә башлады. Даһа доғрусу Гарякиндә ишләтдийи фырылдаглары Мир Бәшир районунда да ишләтмәйә башлады. Чинайәт ахтаран идарәләр тәрәфиндән ахтарылан бу фырылдагчы дүз он ай Мир Бәшир районунда бир чох идарә башчыларыны алдадыб хейли пул мәнймәсди. Нәһайәт бурадакы Камранын Гарякиндә гачан һәммин Камран олдуғу айдынлашды вә о, мәс'улийәтә алынды. Бу хәбәр бир күнүн ичәриндә элагәдар тәшкилатлара яйылды.

Мир Бәшир район коммунал-тәсәррүфатынын мүдире Гулиев тикинти-тә'мир идарәсинин рәиси Мәммәдовун үзүнә бахыб деди:

— Мән о дәлә-дуздан һәмишә шүбһәли идим. Урайимә даммышды ки, о, һәммин Камрандыр.

— Мән дә шүбһәләнмишдим,—дейә, тикинти-тә'мир идарәсинин рәиси әлини дөшүнә дөйдү.—Өз-өзүмә һәмишә дейирдим ки, бу Камран жуликдир, бизи бармагына долайыб. Бу нечә партиячыдыр ки, он айдыр нә үзвлүк һаггы верир, нә дә бир учотда дурур.

Коммунал-Тәсәррүфаты Назирлийндә дә чохлары тәшвишә дүшдү. Назирин мұавини Каркярян йолдаш Ширәлиеви чагырыб деди:

— Чаным, мән о Камрандан бәрк шүбһәләнмишдим, нечә олду ки, биз ону ганадымыз алтына алыб кизләтдик?

Ширәлиев чийинләрини дартды.

— Мән дә шүбһәләнмишдим. Ишиндә өл, рәһмәтлийин оғлу, ишә көтүрмүшүк, көтүрмәмиш олаг, бунун үчүн нә сизә, нә дә мәнә бир сөз дейән олачаг!

М. ӘЛИЗАДӘ.

КИРПИ НЕФТЧАЛАДА

КАБИНЕТДЭ МУБАЙСЭ

Бир нөмрөли сәһәнин уста көмәкчиси Сулейманов башыловлу мәдән мүдиринин кабинетинә кирәк:

— Ай йолдаш һәсәнов, — дүнән ахшамдан 317 нөмрәли буруг даяныб...

— Билірәм даяныб...

— Инди дә саат ондур, һәлэ...

— Билірәм, ишләмир, нейләйим, Каспарову тапа билмирәм. — һәсәнов нәглият канторуна эңк вурмаг истәйрди ки, Каспаров ичәри кирди. Мәдән мүдирини севинчәк деди:

— Эши, кәл дә, һарда галмысан?

— Палчыга батыб галмышам,

— Өзүн, я тракторларын?

— Өзүм дә, тракторларым да, галдырычы кранларым да, автомашыналарым да... һамысы палчыга батыб. — Каспаров бир-бир бармагларыны юмуб дейрди: — 511 нөмрәли буруғун янында бир трактор, 249 нөмрәли буруғун янында бир трактор, 470 нөмрәли буруғун янында...

Һәсәнов онун сөзүнү кәсди.

— Яхшы, 317 нөмрәлини нә эдәк? Дүнәндән ишләмир. Эң мәһсулдар буруғдур. Нә вахт трактор көндәрирсән?

— Көндәришәм, бири дә батыб онун янында галыб.

...Охучулары эһвалатдан хәбәрдар этмәк үчүн ең дә һәсәнова мүрачһәт эдирик. О, дейр:

— Сәһәмиз кениш, буруғларымыз да чох. Палчыг дизәндир. Торпаг шоран, буруғлар да йол йох... Нәглият будкасында 317 нөмрәли буруға чәми-чүмләтаны 250 метрдир, буруг дүнәндән даяныб, бир трактор көндәришик, ярыюлда батыб, инди икинчи трактор, көзләйрик ки, кетсин һәммин трактору чыхарсын вә биртәһәр буруға келиб көрәк дәрди нәдир?

— Буруғлар йол дүзәлтмәк үчүн тәдбир көрмәк ләзимдир!

Һәсәнов дәриндән бир аһ чәкиб деди:

— Дүз беш илдир «тәдбир» көрүрүк, биз нефт мәдәнләри идарәсинә язырыг, онлар да гәрар гәбул эдир, смета тутуб назирлиһә көндәрир, назирликдә бу гәрары бәйәнирләр, сөз верирләр, бир гәрар да языб бизим гәрарын үстүнә гоюрлар, һәтта назирин мүавинләри, назирлиһин шөбә мүдирләри дә кәлиб вәзий-һәтимнә бахырлар, сонра да кери гайыдырлар... Бу беш илдә чыхарылан гәрарлары, тутулан сметалары, язылан тәлигәләри бир-биринин учуна чаласайдыг он километрлик йол оларды. Амма үмидимизи кәсмәмишик, назирликдән сөз верибләр ки, 1956-чы илдә бу ишә бахачаглар. Бахсынлар көрәк ахыры нә олар...

БУЗА ЯЗЫЛЫБ КҮНӘ ГОЮЛАН СӨЗЛӘР...

Су трамвайы сигнал вериб сәһилдән узагашды. Көрүдә етмиш нәфәрдән артыг адам галмышды. Сәс-күй һәлә кәсилмәмишди.

— Бәс биз нә эдәк? Ахы ишә кечикирик?..

— Ишә кедәндә белә, гайыданда белә...

Һарай-гышгырыга Банкә балыг комбинатынын баш мүһәндиси Гатиллов чыхды. Балыгчылар ону көрүб дөврәйә алдылар.

— Ай йолдаш Гатиллов, бәс биз нейләйәк?..

— Ләткәләрә минин, үзә-үзә кечин, һәрә биртәһәр өзүнү иш еринә чатдырсын.

— Ай киши, Майка, «Гырмызы вәтәкә» йә он-он беш километр йолдур, ора ләткә илә һеч ики саата да кедиб чатмаг олмаз.

Гатиллов сәс-күй саланлары сакитләшдирмәк үчүн явашчадан деди:

— Әзизләрим, тәгсир биздә дейил, сиздәдир. Әввәлләр отуз-гырх нәфәр идиниз, бир кәми-йә ерләширдiniz, инди олубсунуз йүз-йүз әлли нәфәр, кәми ки, бөйүмәйиб?..

Балыгчылардан кимсә яхына кәлиб деди:

— Йолдаш Гатиллов, дахили имканлардан ис-тифадә этмәлийик, бах бу 4 нөмрәли кәми әл-

ли-алтмыш адам тутар, бир балача тәмира эһтиячы вар. Дүзәлтсәниз нә олар?

Гатиллов она тәрс-тәрс бахыб деди:

— Билмәдийин сөзү данышма! Әввәлә бу кәми бизим дахили имканымыз дейилдир, бу, дахилдән кәнар имкандыр. Йәни ону бизә үч ай бундан габаг назирликдән көндәрибләр.

— Нә үчүн?

— Трамвай дүзәлтмәк үчүн.

— Бәс нә үчүн дүзәлтмирсиниз?

Гатиллов бу дәфә дә сакит сәслә чаваб верди:

— Сизә яхындан гайгы көстәрдийим үчүн...

Әкәр бу көһнә кәмини дүзәлтсәк, сонра назирлик бизә тәзә трамвай вермәз. Биз истәйирик ки, сиз тәптәзә конфетабелни трамвайларда ишә кедәсиниз... Волга-Дон каналында ишләйән дизел-трамвайлары кинода көрмүсүнүз?..

Балыгчылар күлүшдүләр, көрпүнүн башында даянан гоча бир киши деди:

— Ай йолдаш Гатиллов, сән элә кечән ил һәйәтләрә су чәкмәк һаггында да белә дейирдин...

Гатиллов дәрһал чаваб верди:

— Мән ки, дедийимчә эләдим, дохсан мин манат вериб труба алдыгмы, сиз дә имәчилик эләйиб ер газдыгмы, һөкүмәт дә бу ишә эләвә пул бурахдымы?..

Гоча киши еңә сөһбәтә гарышды:

— Сән дейәнләрин һамысы дүздүр. Амма булардан Фатыя туман чыхмады!.. Трубалар күчәләрдә бөйрү үстә ятыр, газдыгымыз хәндәкләр долуб, пул да вахты кечәндән сонра һесабдан позулачаг, сән судан даныш, вәд этдийин электрик ишығында даныш...

Сөһбәтин чох узандыгыны көрән Гатиллов кабинетинә кетди, балыгчылар онун даһынча бир аз бахыб күләндән сонра дедиләр:

— Эши, ики-үч илдир Гатилловдан бу сөзләри эшидирик. Конфетабелни трамвай кәләчәк, һәйәтләрә су чәкиләчәк, әвләрә ишыг чәкиләчәк... Гатилловун сөзләрини буза языб күнә гоймаг ләзимдир. Ай ушаглар, ләткәдән-заддан тапын, ишә кечикәрик...

«ПИШИК ФЕРМАСЫ»

Молотов колхозунун сәдри Тәвәккүл һәзиев аграном Нәмәт Кәримову янына чағырыб деди:

— Машына мин, тахыл сәһәләринә кедәк, тәзә бир ихтирам вар, сән аграном, мән аграном, кедәк орада фикирләшәк.

Һәр икиси кәлиб көмкөй көрүнән тахыл эәмиләринә бахды. Аграном күләрәк деди:

— Яхшы бой атыб, мәһсулу бол олачаг.

Сәдр эләвә әтди:

— Мәһсулу бол ола биләр, бу шәртлә ки, сичанларла мүбаризәйә башлаяг, йохса сичанлар доғрайыб төкәчәк.

— Биз ки, һәлә бу ишә башламамышыг.

Сәдр күләрәк деди:

— Элә мәни дүшүндүрән дә будур. Кәрәк филан гәдәр дәрман кәтирәсән, ишчи гүввәси тапасан, бу гәдәр сәһәни дәрманлаясан. Билирсән нә гәдәр узун ишдир... Амма мән истәйирәм башга чүр эдәк, һәм асан олсун, һәм дә хәрчи аз. Дейирәм кәл, бир пишик фермасы дүзәлдәк. Сичанлар байыра чыхан кими пишикләри бурахаг үстләринә, бирчә күндә сичанлары есинләр. Яхшы ихтирадырмы?

Аграном сәдрин бу сөзүнә күлүб деди:

— Ай рәһмәтлик оғлу, сән бәхтәвәрликдән данышырсан, бир малдарлыг фермамыз вар, онун өһдәсиндән кәлә билмирик. һеч инәкләрин мәһсулдарлыгындан хәбәрин вармы? Фермамыздакы һәр инәкдән бу үч айда 35 литр сүд сағылыб, күнә һеч 350 грам да дүшмүр. һәлә кәрәк 600 баш гоюн тапыб, гоюнчулуг фермасынын планыны долдураг, һеч билирсән нечә баш инәйимиз чатмыр?..

— Нә үчүн билмирәм, 319 баш әвәзинә 235 баш инәйимиз вар.

Аграном бу дәфә чидди сурәтдә деди:

— Яхшы, инәйин дәрдини чәкәк, гоюнун дәрдини чәкәк, сүд мәһсулунын дәрдини чәкәк, йохса пишик фермасынын?..

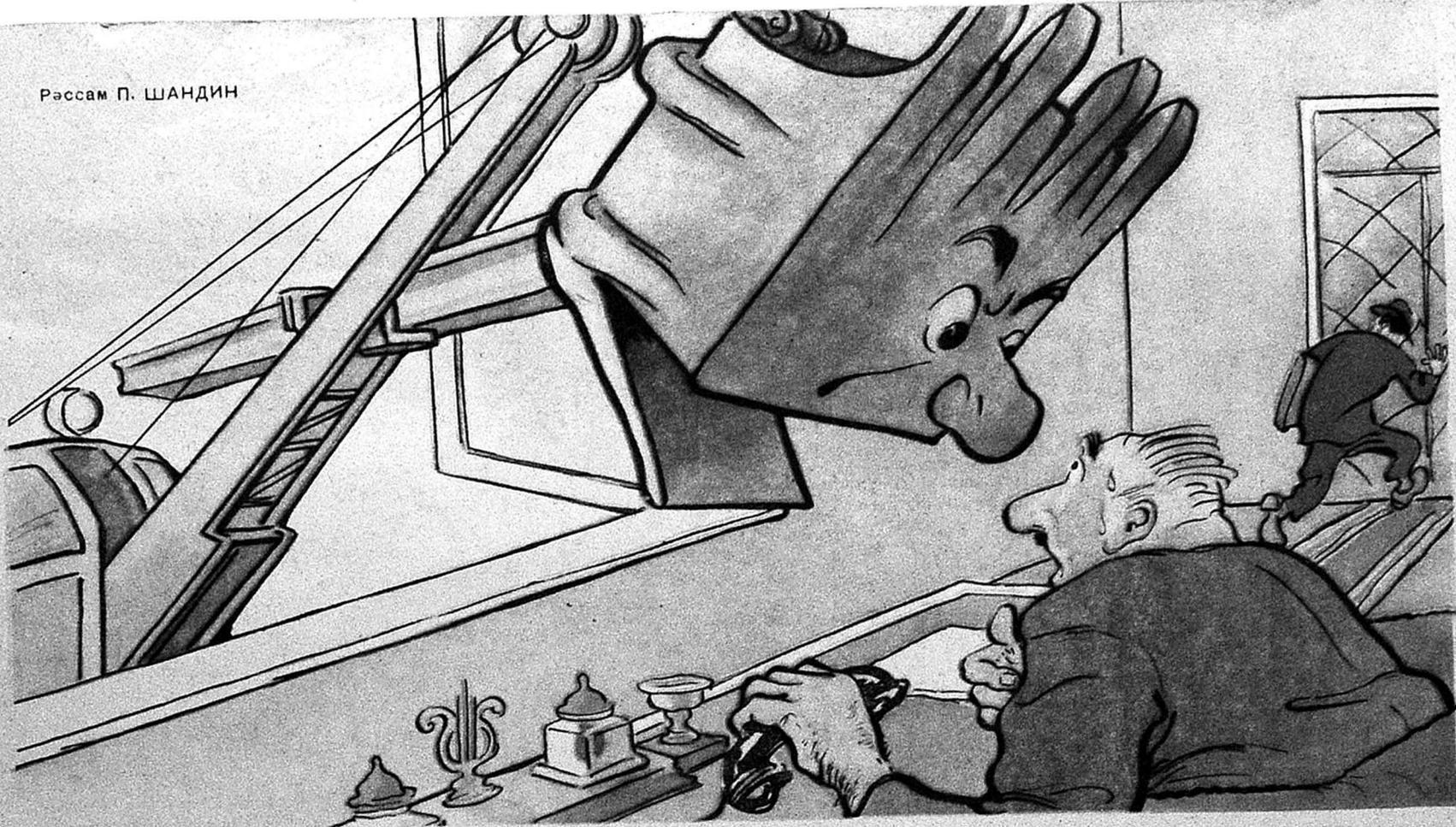
Сәдр башыны гашыйыб фикирли һалда чаваб верди:

— Әслинә галса, сән дә дүз дейирсән, мән дә... Анчаг икимиз дә билмирик ки, бу сичанларла нечә мүбаризә эләйәк?

Ф. ӘЛИЕВ
Э. СӘРДАРОВ
З. ЗЕЙНАЛЛЫ

— Сәс салма, атан сәнин дәрсини һазырлайыр, йохса чашар.

ЭКСКАВАТОР:—Өзүңүз ишләмирсиниз, ара ердә мән үзүгара олурам.

ЭЯНИ СУРӘТДӘ

Шәрабтрестин 2 нөмрәли заводунда, «спиртли ичкиләрнн инсан бәдәнинә зәрәри» мөвзуунда мұһазирә охуначагды. Иш гуртармыш. клубда ерләр тутулмушду. Тәйин олунмуш вахтдан ярим саата гәдәр кеңирди. Лакин, мұһазирәчи йох иди.

Мұһазирә охуячаг чаван оғлан завода һәлә сәһәр кәлмишди. Анчаг иш гуртаранадәк бекар дурмагданса, мәһсул бурахылышы просесинә тамаша әтмәк истәдийини билдирмиш вә сөхләри, амбарлары кәзмәйә кетмишди.

Нәһайәт, клуба йығылмыш ишчиләрнн сәбри түкәнди; онлар дағылышмаг истәйирдиләр ки, бирдән... сәһнәдә ики киши көрүндү. Бузларын бири, нисбәтән яшлысы вә көкү—ерли комитәнин сәдри, икинчиси, нисбәтән чаваны вә арыгы исә — бир саатдан бәри йолу көзләнен һәмин мұһазирәчи иди.

Сәдр мұһазирәчийә сөз верди.

Чаван оғлан трибунага галхан кими көзүнү гаршысында дуран графинә дикди вә бир стәкан су долдуруб башына чәкди.

Залда отурмуш гоча бир фәһлә йолдашына пычылдады:

— Языг, балыг башы ейиб, нәдир; көр сую нечә ичир, әйә!..

Мұһазирәчи даранмаммыш сачыны чәнкәләйиб даһа да гарышдырды; саг дөшү үстә дүшмүш галстукуну чәкиб сол дөшү үстүнә атды. Сонра әлини, яхасы бағланмаммыш пенчәйиннн голтуг чибинә салыб бир китабча чыхарды. Лакин, бу заман о, мұвазинәтинн итириб сәндәләди; дәрһал китабчаны пенчәйиннн ян чибинә сохду вә ики әлли трибунадан япышды. Бир мүддәт бу вәзийәттә дурдугдан сонра, графиндән бир стәкан да су төкүб гаршысына гойду вә енә дәрһал ики әли илә трибунадан тутду. Нәһайәт, богазыны арытлады вә көзләриннн шәффаф ағ мае илә долу графинә зилләйиб, трибунаны әлләриндән бурахмадан, нитгә башлады:

— Йолдашлар!.. Мей... ички ки, вар, чох яхшы... олмаян шейдир. Амма чох да зәрәр... ли шейдир... һәм адамын чибинә, һәм дә чанына... Нечә ки, дохдурлар да бу барәдә дейирләр...

...Бурада мұһазирәчи әлини башына гоюб буланыг нәзәрләрә әтрафы көздән кеңирди, сонра енә нитгинә давам әтди:—Сиз өзүңүз дә яхшы билирсиниз ки, йолдашлар, һәким Өмәр Хәйям мей һагында нә дейиб. Шаир өзү бу барәдә дейиб ки: «Мей бухур... кәм-кәм бухур, һәмишә бухур...». Йә'ни, мейи һарада ич, нә вахт ич, нә гәдәр ич вә кимләрә ич... Мәсәлән, сизин бу завод ки, вар... чох яхшы ердир; мейи дә болдур—гәдәринә сөз ола билмәз, адамлары да ә'ладыр—әлиачыг, гонагпәрәст... Буна көрә дә, достлар, мән бу бәдәни галдырырам лишнн сизин амбардарын сағлыгына, өзү дә закускасыз-филянсыз! Доғрудан, сағ олсун, әлли-кеф оғландыр!

Бирдән мұһазирәчи гаршысындакы су стәканыны көтүрүб башына чәкди; һәм дә башыны әлә кәскин сурәттә керн атды ки, мұвазинәтиннн сахлая билмәйәрәк архасы үстә сәһнәйә йыхылды вә тир-тап узаныб һәрәкәтсиз галды...

Дәрһал залдан бир нечә нәфәр галхыб онун янына йүйүрдү. Мұһазирәчиннн ағзы көпүкләнмиш, әтрафы спирт ийи басмышды.

Сәһнәйә галхмыш ишчиләрдән бири ерли комитә сәдринә деди:

—Буну һарадан тапыб бизә мұһазирәйә кәтирмишсиниз? Бу нә биабырчылыгдыр, һә?

Башга бириси она чаваб верди:

—Буна дейәрләр—эяни... йә'ни ки, мұһазирәчимиз сөйләмәк истәдийннн шейи эяни сурәттә бизә көстәрди.

А. СЕЙФӘДДИН.

Мұһазирәчи сағсаған

Мешәдәки гушлары,
Топлаяраг бирчә ан
Мұһазирә охуду,
Онлар үчүн сағсаған.

Енә көһнә сөзләри
Сағсаған тәкрат әтди.
Онун сахта сөзләри
Гулаглары кар әтди.

Сағсағанын «нитгини»
Динләйәрәк бир гәдәр,
Тезчә ганад чалараг
Гушлар учуб кетдиләр.

Заваллы сағсағанын,
Ағзында сөзү галды.
Бир графин, бир стол,
Бир дә ки, өзү галды.

О, дәриндән аһ чәкди,
Баш тутмады базары.
Учду кәләк әшгийлә,
Башга мешәйә сары.

Һәлә дә арамызда
Белә сағсағанлар вар.
Мұһазирә адилә,
Халтура эдир онлар.

О. ҺАЧЫГАСЫМОВ

Москва

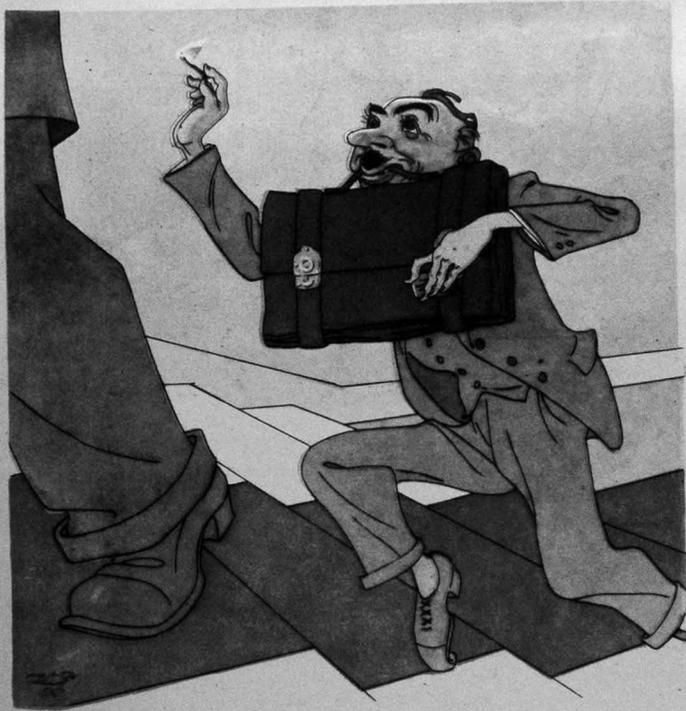

Зәнкбазов баягдандыр
Отуруб креслода.
Далбадал зәнк әләйир,
Фүрсәти вермир бада.
Һирсиндән үч «Қазбеки»
Бир нәфәсә чәкир о.
Сәси кур чыхсын дейә
Юмурта да ичир о.
Чыгырыб-багырмагдан
«Языг» лап докур чана.
Әлә бәрк гышгырыр ки,

Һәрә гачыр бир яна:
— Вай, эвиниз йыхылсын,
Үзүмүз ағ олмады!
Зәнк әтмәкдән йорулдум,
Енә план долмады.
Зәнкбазов дейиб буну
Ерә гоюр дәстәйи.
О билмир ки, бу йолла
Күлмәйәчәк истәйи.

Сабир ӘФӘНДИЕВ.

Нуха

Юхарыда кедәнләр, ашагыда сүрүннөләр

БИЛДИРЧИННИ БӘЙЛҮЙИ

Кешләдәки Фрунзе адина заводун йүкләшкән Рубен Погосов йолдашлары илә көрүшүб деди:

— Һаләлик савагыла галим, достлар! Мәним этәйин бәйүләр әлиндәдир. Кедирәм иччинарлыг әләмәйә.

Йүкләшкәнләр тәччүблә сорашудлар:
— Ай Рубен дайы, сән һара, иччинарлыг һара? Йохса бизя әлә салырсан?..

Рубен киши чибидәки әмри чыгарыб көстәрди. Әмрдә язылмышды: «Погосов әвәбул бир нөмрәли сехинә нөвбә мүнәдиси вәзифәсинә тә'йин олуур. Айлыг маашы мин манат». Әмрин алтында завод директору Агаевин имзасы дурурду. Фәйләләр бу ишә мат-мәттәтлә галыб бир сөз демәдиләр.

Рубен Погосов өзү демешкән, «киши иччинарлыг әләди». Кечән илә август айынын 1-дән енә дә йүкләшкәнләрнә янына кәлиб деди:

— Һә, достлар, инди дә кәлдим бир ердә ишләбәт.

— Буз иччинарлыг?

Рубен киши алтдан-алтдан күләрәк деди:
— Ә, зшитәмсиниздәки, билдирчинни бәй-лийи дары хырманы гуртарага гәдәрдир... Мәним дә бәйлийин гуртарды.

— Белә иш олмас,— дедә йүкләшкәнләр сәс-сәс вердиләр.— Йәгин Агаев сәни әлә салыб, һеч нөвбә мүнәдисини дә тәздән йүкләшкән вәзифәсинә көндәрәк олар? Әрвәз яз, әләми

бир-биринә гарышдыр, бу әмри ләгә әләтдир, енә дә өз ериндә гал. Иччинарлыг ахышдыр.

Рубен киши чийкиларни атым:

— Аллаһ Агаевин өмрүнү узун әләсин,— деди.— Мән ондан ердән-көйә гәдәр разыям, онун бу ахышлыгынын әвәзидә һәмишә она дуачы варам.

О күндән бәри Рубен Погосов енә дә әвәлк пәнәсиндә — йүкләшкән вәзифәсиндә чә-чәлишр... Һәлә бу иччинарлыг сирфини үстү ачылдымышдыр. Әслинә бахсан бу мәсәләдән хәбәрлар олан вардыр. Рубен Погосов Кешлә район ичтимаи-тә'минат шә'бәсиндә комиссиядән кечиб пенсия алмалы иди. О, фурсәти фовтә вермәйиб өзүнү Агаевин кабинетинә салды.

— Йолдаш директор,— деди— билирсиниз ки, пенсиянын чох вә я азлыгы маашын чох-азлыгында асылдыр. Йүкләшкән бабанын бир-йәм, айда беш йүз, алты йүз манат пул чы-чыр. Кәлсәң мәнә бир ахышлыг әләсән?..

Агаев комиссия күләриндә Рубенә ахыш-лыг әләди. Ону «иччинарны» вәзифәсинә «ирәли чокдә», мин манат мааш тә'йин этди. Бу бәрәдә район ичтимаи-тә'минат шә'бәсинә арайыш көндәрди вә һәмин арайыш асасында она һәр ай алдыгы маашын әли фаизин миғдарын-дә, йә'ни беш йүз манат пенсия верилмәсиз гә-рара алмын. О күнүн сәһәри исе Рубен Аго-повнү өзү демешкән, «билдирчинни бәйлийи дә гуртарды».

Б. НОВРУЗЗАДӘ

ГАБАҒА КЕДӘН ФАБРИК

Күндәрин бир күнүндә Кирпи района кет-мишди. Бир нәфәр қолхозчу она ахылашыб деди:

— Истәйирсиниз сизгә вағзала гәдәр өтүрүм. Сиз йәгин Бахыдан кәлимишиниз.

— Нәдән билдиниз?
— Аягыңыздакы узунбоғаз резин чәкмә-ләрдән.

— Баша дүшүрәм.
— Бурада баша дүшүлмәйән иә вар ки? Чәкмәләринизгә боғазы тәздәр, амма дабаны илә пәнәсиндә саламат ер йохдур. Ман ба-хан кими билдим ки, бу, Бақы резин маллар истәһсалы фабрикнини малдыр. Кечән илә беләсиндән бир чүт дә мән алмышым. Ики күн кәйән кими дағалды.

Кирпи бу сәзүн чавабнда күлүмсәйәрәк деди:
— Йох, ишәчүрлүк әләмәк олмас. Бир илин ичиндә кишиләр хейли габага кедибләр. Инди бурадыгылары биринчи нөв узунбоғаз резин чәкмәләр икигә давамлыдыр. Дүз дәрәдә күн кәймәк олуур.

ИЧКИНИН ХЕЙРИ

Ики мубәһисә әдән чавап оғлан Кирпидән сорашуду ки, Кирпи гардаш, сән билән ички хейрлидир, йохса зиялы? Кирпи онлара белә чаваб верди:

— О бахыр адамын әлинин кәрәмәтинә.

Сорашудулар:

— Нийә?

Кирпи чаваб верди:

— «Нийәсиниз» Баһрамтәлә тикинтисинә хид-мәт әдән 1 нөмрәли чайхананын чайчысы Чә-фәр Чәфәров биләр. Чунки онун чайханасын-дә пиво сатылан күнләр, чайхана дә ләгәз олууру, онун чайы дә. Бәдәләр чинкәлдәйир, әлә тигмәт гопур ки, башлы-башлыны сахла-сын. Бундан сонра һәмин күн чай стаканла-рында әридилмәк олан шәкәр базарда әри-диләт төкүлүр Чәфәровун чибәни. Инди кәр-дүнүмү, спиртли ичкинин дә һәрдәнбир хей-ри олуур?

ГАЙГЫКЕШ РӘИС

Сурахымы дайначагына топашаларын һәм-исы Бақы электрик әмир йолууну рәис Бағырлынын даһычә алыб-верерди. Бирини бағыра-бағыра дейрди: «Бағырлы һечә илдир варгалын тикинтисини баша улуур, бизим дә гаранлыгдә гол-габыргамыз ора-бура дәйиб әзләр, бағыра-бағыра галмыр». Бир башга-сы дә онун сәзүнә сүвәт вериб сөйләйрди ки: «Бу бәрәдә вағзала кедиб-кәлмәкдән чанымыз чәзана кәлиб, көрүнүр рәис чанымын дү-мәндир».

Бу вахт Кирпи гийбәт тырнәллә ахыла-шыб зарәфәтә деди:
— Ай чымак, сәһә әлбирсиниз, әксинә, кө-рүнүр Бағырлы йолдаш чок гайгыкеш ала-дыр. Вағзалын тә'минини баша вурмур ки, сиз дәрәләрдән әниб топаларә галхасын-дә, аяшлы күнләрдә эмәк кәлән кәлмәчәләрдә үзкүчүлүк арышлары кечирәсиниз, һәм чаны-мыз сәглам олмуш, һәм дә Бағырлы кими рәис һеч вахт унутмайсизыз.

Осман МИРЗӘЕВ.

НӨРМƏТЛИ КИРПИ!

Кировабадакы икi нөмрəли автобазанын бензин калонкасына яншымаг олмур. Бир-ики литр бензин алынча чанымыз богазымыза йыгылдыр. Дийририк: ай Нурəддин айыб дейлли, нэ үчүк бизи иччи-оирсəм?

Бензин бурахан оглан бизə бəхыб кулур. Дейри:

—Бурада Нурəддин нэ кəзир, мəним адм Нусейн, фамилиям да джəбрəвдур. Бу оглан да Нурəддин гəрдəшдыр, Нусейнов.

Дийририк: чаным икi нөмрəли автобазанын штатында бензин бурахан Нурəддиндир. Сиз нардан чыхмысымыз?...
Гайдыр ки:

—Нурəддин автобазанын штатындабыр, биз дə Нурəддинин штатындабыг. О, бизə кəлмэк элэйир, биз дə она.

Истəдик кедəк автобазанын директоруна шикəйт элэйик. Нусейн гапыны ачыб бəди:

—Кейин, кимə иштэйрискиз шикəйт эдик. Биз директордан мəвəчиб алмырыг ки, ондан да горхаг. Нурəддин үчүн ишлэйирик, она да табейик.

Нөрмəтли Кирпи, көрəси Нурəддин Нусейнов автобазадан нэ гəрдəр мəвəчиб алыр ки, элинин алтында да икi адам ишлэдир?

Шоферлэр

Кирпи Гардаши!

КИРПИ ГАРДАШ!

Почталык кəндимизə кəлмэк ким севийирик. Дийририк, неч олмаса, гəзетлəрдəн ени мəдуматлары охуриг. Анчаг почталык Сейидли кəндикан Нəзи Асламов адына колхозундан чыхыб бирбаш өз эвмэк кедəндə бүтүн үмидимиз кəсидир. Нечə вəхтдыр гəзет вə журнал узунə нəсрəт галмышыг. Мəктуб кəндəририк кетмир, чавəв кəзлэйирик, кəлмир.

Биз бу бəрəдə колхоз сəдри Гарев йолдаша мурəчиəт этдик вə дедик ки, колхоз почталык мəктəб, хəстəхана вə башга тəшкилатлара да хидмəт этмэлдир. Бу бəрəдə нөкумэтин гəрəры да вəрəдыр. Сөзүн дүзү, колхоз сəдри Гарев йолдаш неч сөзүмүзə гулаг асмаг иштəмэди.

Кирпи гəрдəш, бəлкə сиз колхоз сəдри Гарев йолдашы баш саланыыз ки, тəрликтəн элə чксын! Колхоз почталык кəндə олан тəшкилатлара да хидмəт этмэлдир.

Н. МƏММƏДОГЛУ

КИРПИ МУƏЛЛИМ!

Мəн сизə өз бейүк гəрдəшымдан шикəйт элэмэк иштэйирик. Гардашым орта мəктəби чохок гуртары вə нəмиша мəним дəрслəрмэ кəлмэк эдир. Амма ахыр вəхтлар башлайыб мəни иччтəмэй ки, «кимядан неч нэ билмирсəк». Дийириг «ай гəрдəш, нинки мən, бизим синифкə шакирдлəрин неч бириси кимядан бирчə кəлмэ дə билмир...» О, инанмайыб дейри ки, «сəн коразейансэн, өйрəнмирсəк».

Мəн гəрдəшымы инандыра билмирэм ки, өйрəдөн олса өйрəнəрэм. Илин эвэллindən мəктəбимиздə кимя муəллими йохдур. Она көрə дə кимя дəрси кечийирик...

Икинчи руб башлаындан мəним дə дəрдим икигəт артыб. Бу дүбдөн сонра гəрдəшым мəни икигəт данлаыач. Чукки эдəбийят муəллимиг дə башга мəктəб кечүрүлүб... Демəли эдəбийят дəрслəri дə кечириллэйирик, арада шакирдлэр данлаг алтында салмаг.

Кирпи муəллим, бəлкə сиз бизим дəрдимиз РХМШ мүдири Арзуман муəллим этирискиз, бизи данлаг алтындан гуртармаг үчүн тəдбир көрсүн?!

А. АҒАЗАДЭ
Эли Байрамлы району, Гəрəбагылыр кəнди, 8-чи синиф шакирди.

КИРПИ КӨМƏК ЭЛƏДИ

Риссəм З. НƏЙИМБЕЙЛИ

«Таныш олу!» сəрлөвəли фел'етонда (15-чи нөмрə, 1955-чи ил) Губа району Рустав вəрəм хəстəханасынын баш нəкими Муртуз Элэкбэрову совет нəкимино яршмайи нəрəкəти наггында азылмышды.

Губа район партия комитэсинин катиби М. Элевс йолдаш редакциямыз азыр ки, фел'етон район партия комитэсини бəрсунда музакир эдилмиш вə Элэкбэров ярмаз нəрəктлəринə көрə Сов.ИКП үзүлүндөн чыгарылмышдыр.

Бу бəрəдə Азэрбайчан ССР сөниййө назиринин муавини Чавəдов йолдаш да бизə хəбэр вєрир ки, Муртуз Элэкбэров назирлийин коллекциясынын гəрəры илə вəзифэсиндэн кəтүрүлүшдүр.

Журналымызын 1-чи нөмрасиндə (1956-чи ил) Баки кəнд тəсəруфаты техникумууну 4-чү курс тəлэбеси, комсомолчу Бəнрам Элевсин кино-театрларын габагында билет алыб бага гылымтə сатаркан комсомол патрулу тэрəфиндэн тутумасы наггында азылмышды.

Кəнд тəсəруфаты техникумууну комсомол комитэси бəрсунда Б. Элевсин бу нəрəкəти музакир эдилэрək, она шиддотли теймэт вєрилмишдир.

Журналымызын 24-чү нөмрасиндə Ярдмлы районунда диш нəкимини олдамасы наггында азылмышды.

Азэрбайчан ССР Сөниййө Назирлийиндэн бизə азырлар ки, бу күнлəрдə Ярдмлы районуна диш нəкими кəндəрилмишдир.

Загаталадан алдыгымыз бир мəктубдə Элибад кəнд иштəлэк чəниййэтин сəдри Мусабей Бабевин чинайоткарлыгы наггында азылмышды. Нəмин мəктуб Загатала РИК тэрəфиндэн йолланалмыш вə мəктубдə кəстəрилэн фактлар догру олдугуна көрə М. Бабев вəзифэсиндэн кəтүрүлэрək мəсу'лиййотə чəлб эдилмишдир.

Чəбрайл районуна биз кəндəрилэн мəктубдə район мэркэзиндэки клубда кино тамашаларынын ярытмаз кəстəрилмэси вə эналийэ мэдэни хидмэтин сөвиййэсини ашагы олмасы наггында азылмышды.

Чəбрайл РИК-дэн биз азырлар ки, мəктубдə кəстəрилэн фактлар догдуур. Кинематшан ишдэн кəтүрүлүшдүр, эналийэ мэдэни хидмэти яхшылашдырмаг үчүн бир сыра тəдбир көрүлүшдүр.

— Достун мүфəттиш кедир, чагыраг о да кəлиб есин.
— Данд архайын ол, емөкдөн кəлир вə пайыны да апарыр.

Редактор — Эвəл Садыг Редакция нөв'эти: М. Абдуллаев, Н. Ахундов, С. Гəвирзadə, К. Кəзымзadə, С. Мəликов, Г. Мəммəдли, И. Ночəфеулу, М. Райим, С. Рəнман, С. Рустам.

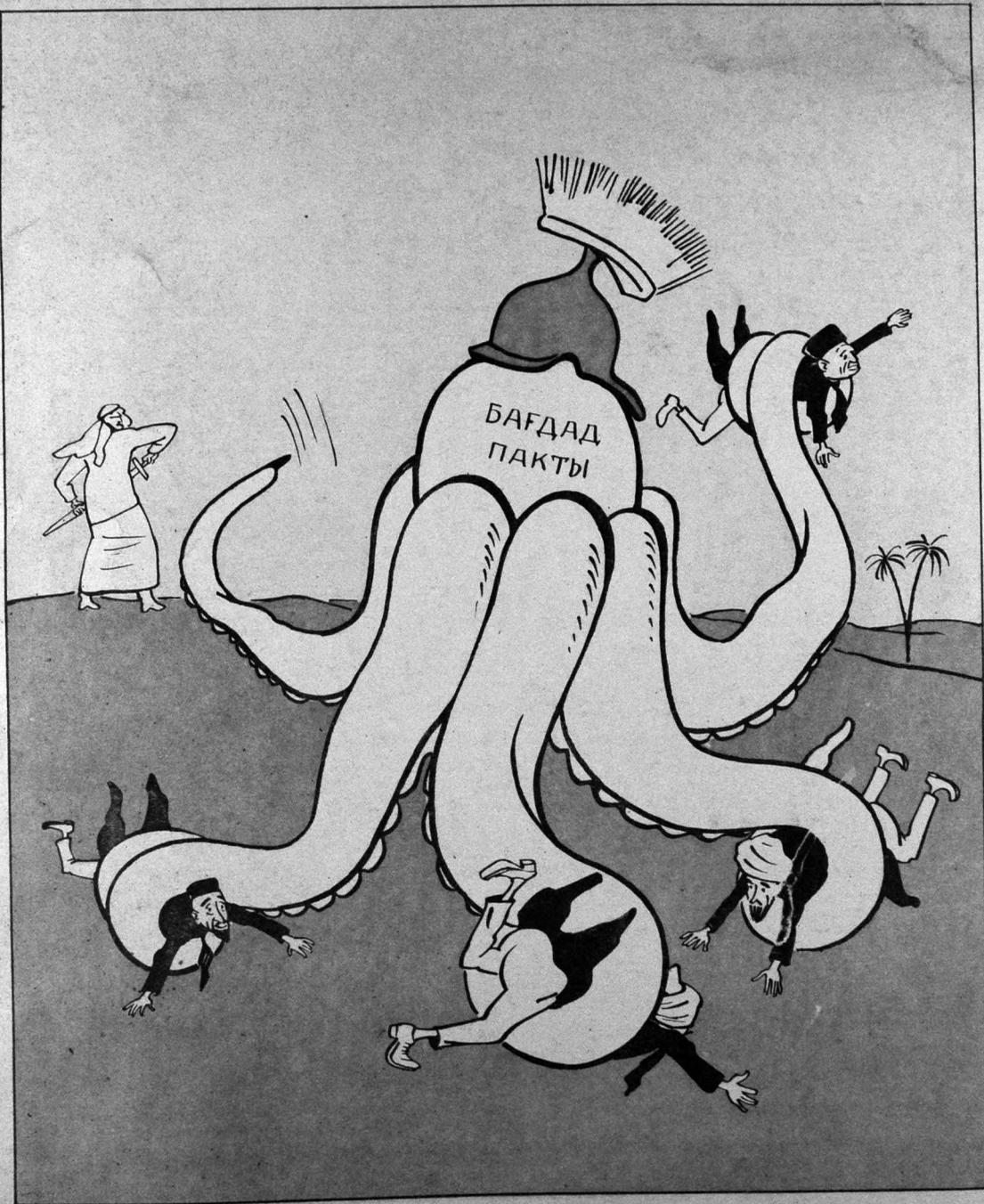
«Коммунист» гəзетинин нөшри. Редакциянын адреси: Баки, Коммунист күчəsi, 11/13. 4-чү гапы, 2-чи нөртəбə. Тел. 2-67-17. Абуно гиймэти: айлыгы 3 манат.

ФГ 07123. Сифарш № 62. Тираж 40.000. Кагыз форматы 70x105x4. Чапа нызаланмыш 8/1-66.

Азэрбайчан ССР Мəзəнийят Назирлийинин 26 комиссар адына мəтбэси. Баки, Эли Байрамлы күчəsi, № 3.

M.F. Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

1823

Багдад пактынын һәгиги симасы

(Мисирдә чыган „Роз-Әл-Юсиф“ журналындан)